

TAFSIR AV KORANENS FÖRSTA KAPITEL

1:1 - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

1:2 - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Lov och pris tillkommer Gud, världarnas Herre,

1:3 - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

den Nåderike, den Barmhärtige,

1:4 - مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

som allsmäktig råder över Domens dag!

1:5 - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

Dig tillber vi; Dig anropar vi om hjälp.

1:6 - اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

Led oss på den raka vägen -

1:7 - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

den väg de vandrat som Du har välsignat med Dina gåvor; inte de som har drabbats av [Din] vrede och inte de som har gått vilse!

Första kapitlet i Koranen

Profeten Muhammad - må Guds nåd och välsignelser vara över honom -

berättade för oss att detta kapitel i Koranen är olikt alla andra. Inget liknande har uppenbarats i någon tidigare skrift. När man reciterar detta kapitel uppriktigt, bekänner man sin tro som en sann muslim.

All lovprisning tillhör Gud

När du säger att all lovprisning tillhör Allah ensam, erkänner du i själva verket att endast Han har alla fullkomlighetens egenskaper och att endast Han är den som skänker alla de gåvor som någon av Hans skapelse åtnjuter. Eftersom tacksamhet är själva kärnan i tillbedjan, erkänner du också att Han är den ende som förtjänar att bli tillbedd.

Herren över alla världar

Det arabiska ordet *Rabb* rymmer flera betydelser som inte helt fångas av det engelska ordet "Lord" om du läser vanligtvis koranen på engelska, eller det svenska ordet "Herre". Det betyder att Han är den som äger, skapar, uppehåller och tar hand om allt som existerar. Den enda relationen mellan Honom och all skapelse är att Han är skaparen av allt som finns. Han kan därför inte vara någons fader i egentlig mening.

Att säga att Han är Skaparen och samtidigt fader till någon av Sin skapelse är en motsägelse. Man skapar inte sitt barn – man avlar det. Därför påminner Koranen ständigt dem som påstår att Gud har barn (araberna som sade att änglarna är Guds döttrar, de kristna som säger att Jesus är Guds son, och en judisk sekt som trodde att Ezra är Guds son) om att Gud är Skaparen och Ägaren av allt.

Den Nåderike, den Barmhärtige

De två arabiska orden *Rahman* och *Rahim*, som dessa engelska uttryck motsvarar, är två intensiva former av en rot som betyder barmhärtighet. *Rahman* är starkare än *Rahim* och syftar på Guds allomfattande barmhärtighet – Hans barmhärtighet till all skapelse i detta liv och i det kommande. *Rahim* syftar på Hans särskilda barmhärtighet till de troende. Ingen skapad varelse kan därför vara *Rahman*, men skapade varelser kan i begränsad mening beskrivas som *Rahim*.

Härskaren på Domedagen

Gud är Härskaren över alla dagar och allt som finns. Men medan vissa människor kan ha begränsat herravälde eller falskt påstå sig ha det, kan ingen vara eller påstå sig vara härskare i någon mening på Uppgörelsens

dag. Den dagen kommer Gud att fråga hela Sin skapelse: "Vem tillhör herraväldet idag?" Svaret blir: "Gud, den Ende som har absolut makt över allt som existerar." Detta påminner oss om att denna värld endast är en tillfällig station på vägen till den slutliga boningen, där vi antingen belönas eller straffas för vad vi gör här.

Dig ensam tillber vi och Dig ensam ber vi om hjälp

De föregående verserna var som en inledning till denna. Det är som om du säger: eftersom vi erkänner att all lovprisning tillhör Dig, att Du är Herren över alla världar, att Du är den Nåderike och den Barmhärtige, och att Du ensam är Härskaren på Domedagen, förklarar vi härmed att vi inte tillber någon annan än Dig och inte söker hjälp från någon annan än Dig.

Denna vers betonar att det viktiga inte bara är att du tillber Gud, utan att du inte tillber någon vid sidan av Honom, eftersom ingen annan än Han förtjänar tillbedjan. Tillbedjan i dess bredare mening innefattar att du inte lyder någon annan i absolut mening, inte älskar någon lika mycket eller mer än du älskar Honom, och inte ber till någon annan än Honom.

Det innefattar också att du inte söker hjälp från någon annan än Gud. Detta betyder inte att du inte får ge eller ta emot hjälp från skapade varelser i frågor där de har förmåga att hjälpa. Det betyder endast att du tror att även när sådan hjälp ges eller tas emot, så kommer den i slutändan från Gud, eftersom ingenting i denna värld sker utan Hans vilja och makt. Så det är till Honom ensam du i slutändan vänder dig för hjälp, och det är på Honom du ytterst och absolut förlitar dig.

Led oss på den raka vägen

Efter att ha erkänt alla dessa sanningar om Gud och förklarat för Honom att det är Honom ensam vi tillber och ber om hjälp, ber vi nu om det vi mest behöver: att få veta och följa den kortaste vägen som leder till Honom. När vi vet vem Gud är, är vi övertygade om att sådan vägledning måste komma från Honom, att den måste vara tillgänglig för alla som vill följa den, och att det inte får råda någon tvekan om att den är från Honom.

Den vägledningen finns ingenstans i fullständig form utom i Guds ord – de ord Han uppenbarade för Sina utvalda profeter som Noa, Abraham, Moses, Jesus och Muhammad – må Gud prisa dem alla. Men vi vet också med säkerhet att ingen av de böcker som innehöll denna vägledning nu finns till vårt förfogande utom en – Koranen. Det är till denna gudomliga bok vi

måste vända oss för en detaljerad beskrivning av den raka vägen som leder till vår Herre. Denna väg är absolut och gavs till varje profet och sändebud från Gud, och den förändras inte över tid.

Vägen för dem som Du skänkt Dina gåvor

Den raka vägen som beskrivs i Koranen är inte en teoretisk väg; det är en faktisk väg som vissa människor före oss har vandrat. Som muslimer tror vi att varje profet och sändebud från Gud predikade tron på Guds enhet och att all tillbedjan skulle riktas till Honom ensam.

Inte vägen för dem som ådrog sig Din vrede eller dem som gick vilse

Precis som den raka vägen beskrivs ovan på ett positivt sätt, beskrivs de vägar som avviker från den på ett negativt sätt. Vi ber alltid vår Herre att hålla oss borta från de vägar som två typer av vilsegångna människor tog: de som kände sanningen om religionen men ändå vägrade att handla efter den och därigenom drog på sig Guds vrede; och de som formade sin religion efter sina egna begär och därigenom gick vilse.

Koranen berättar i viss detalj om deras främsta avvikelser, bland de största är att de inte har någon djup respekt för Gud eller Hans ord: de tillskriver Honom ofullkomliga, till och med förolämpande egenskaper; de förvränger Hans ord efter eget tycke för att passa sina önskningar; och de begår omoral i religionens namn.

[KAPITEL 1](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 58, al-Mujadilah ~ Den som tvistar](#)

[Barsisa, dyrkaren»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)

- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)

